

XVII IGSM Finska

Espoo, lipanj 2015.

Kada je objavljeno da će se IGSM 2015. (International Geodetic Student Meeting) održati u Finskoj, mnogima su se razgalila srca u želji za posjetom toj hladnoj, sjevernoj, polarnoj zemlji. Međutim, nitko nije bio svjestan koliko muke iziskuje odlazak iz malene Hrvatske na daleki sjever. Nakon svih pomicanja granica za prisustvovanje na IGSM-u konačan broj Hrvata koji odlazi na put popeo se do broja 12, što je prilično puno s obzirom na to da je proteklih godina taj broj bio iznimno malen. Dvanaest junaka koji su se odvažili na pohod na Skandinaviju su: Ana, Iva, Marina, Sara, Veronika, Branimir, Hrvoje, Luka, Marko, Mate, Nino i Šime. Kada kažem da smo imali muke s organizacijom putovanja do Finske, to stvarno i mislim.

Direktni let iz Hrvatske do Finske, naravno, ne postoji. Bilo je samo upitno koliko ćemo imati međupostaja i koliko ćemo dugo čekati. Na samom je kraju najbolja, najkraća, a samim time i najisplativija opcija ispala da letimo navečer iz Zagreba za Beograd, čekamo čitavu noć u Beogradu, rano ujutro letimo za Berlin gdje imamo samo jedan sat između letova, a onda konačno iz Berlina letimo za Helsinki. Sve ovo zvuči dugo i naporno, ali kada se nađe 12 ljudi koji su spremni na zabavu i zafrkanciju, ovaj put postane prilično zanimljiv i smiješan. Tako smo se mi uputili 30. svibnja 2015. u večernjim satima na naš prvi let. Ne moramo ni govoriti da smo prije puta 'trgnuli' jednu brzu, ljutu, putnu rakijicu da se opustimo jer je mnogima to ujedno bio i prvi let u životu. Srećom, ove smo se godine dobro organizirali i za internacionalnu večer ponijeli viška pića i hrane, tako da nije bio problem jednu bočicu potrošiti odmah na zagrebačkom aerodromu. Put do Beograda trajao je nešto više od jednog sata, a tu se naš Luka sprijateljio sa stanovitim Đorđem koji nam je ponudio prijevoz od beogradskog aerodroma do centra grada, uz prijedlog gdje jesti i gdje je moguće pozvati se na njega.

U Beogradu smo se osjećali i više nego sigurno, a ta nam je večer prošla brže od očekivanog. Prošetali smo centrom grada, bili na večeri, potrošili tisuće i tisuće novaca (kako smo zvali srpske dinare) na tamburaše

i na kraju se vratili na aerodrom na jutarnji let prema Berlinu. Strka je nastala dolaskom na taj ogromni berlinski aerodrom jer smo, kako sam već spomenula, imali nepunih sat vremena razlike u letovima, a pri tome smo morali još podići karte i napraviti check-in te proći kontrolu. Na svu sreću, ukrcali smo se na let i za dva sata ugledali finsko tlo.

Na aerodromu u Helsinkiju dočekao nas je član organizacijskog tima IGSM-a koji nam je dao kartice za besplatne vožnje gradskim prijevozom i uputio nas kako da dođemo do Espooa, grada 20-ak kilometara udaljenog od Helsinkija u kojem se nalazi Sveučilite Aalto, domaćin ovog susreta. Znali smo otprije da moramo nositi vreće za spavanje, što je upućivalo na to da će naš krevet biti pod. Smješteni smo u jednu osnovnu školu u blizini Sveučilišta. Jedna učionica finske osnovne škole postala je na tjedan dana spavaonica 12 Hrvata. Nismo bili previše optimistični takvim razvojem stvari, ali je na kraju to ispala odlična opcija. Tjedan smo dana dijelili sve, nismo se praktički ni odvajali, a soba se pretvorila u pravu sobu smijeha, ludovanja, zezancije i dobrog raspoloženja. Prava balkanska soba!

Prvu su večer domaćini pripremili Welcome BBQ party u tzv. Smokiju. Smoki bi se mogao opisati kao velika konoba, a Finci, odnosno studenti Aalto sveučilišta, koriste ju i inače za svakakve partije. Tu smo počeli stvarati prijateljstva s kolegama iz čitave Europe i svijeta. Istu smo se večer prvi put u životu susreli s polarnim danom. To je fenomen koji svakako treba doživjeti. Dan je trajao otprilike 20 sati, a noć, odnosno nekakav sumrak, 4 sata, i to između ponoći i 4 sata ujutro. Na ovakav život zasigurno bi se trebalo naviknuti, a to smo komentirali i s organizatorima koji kažu kako tako žive čitav svoj život i da im to više nije čudno, kao ni druga polovica godine u kojoj vlada polarna noć.

Sutradan smo ujutro prisustvovali svečanom otvorenju IGSM-a, čuli pozdravne govore i prezentacije vodećih ljudi institucija i tvrtki koje su bile glavni sponzori ovog susreta i vodećih ljudi sveučilišta. Dio je dana

bio slobodan za pripremu za internacionalnu večer. Ove smo godine bili spremniji. Nosili smo razne hrvatske delicije, pa se tako na našem stolu našlo pršuta, kulena, kobasica, slanin srdela, livanjskog sira, kapara, maslina... Spremniji smo bili i na to da moramo našim kolegama pokazati i svu raskoš naših pića; stol su prepunile razne vrste rakija: medica, šljivovica, višnjevača, bilo je tu i pelina, a za razblaživanje smo im nudili cedevitu. Ne moramo govoriti kako su kolege s oduševljenjem hrlile k našem stolu i degustirale sve što se degustirati dalo.

Iduće smo jutro išli na izlet u jedan od obližnjih nacionalnih parkova gdje smo poslušali predavanje o tom području i prirodnim bogatstvima tog kraja, a poslije je uslijedio i dio studentskih prezentacija. Nakon šetnje po parku počele su Geo Olympics igre koje su domaćini organizirali da zabave svoje goste. Između ostalog, održavalo se natjecanje u bacanju trasirke u dalj, ispijanju pive stojeći na nivelmanskoj papučici, provlačenju ispod nivelmanske letve... Nakon izleta večer smo proveli u klasičnoj finskoj sauni smještenoj pokraj jednog od tisuću finskih jezera. Njihov je običaj da nakon 5 – 10 minuta provedenih u sauni na otprilike +50°C skaču u hladno jezero na otprilike 15°C. Bili smo skeptični oko šoka za naše tijelo, ali ipak se veliki broj nas odlučio da ovo isproba jer; kad smo u Finskoj, ponašajmo se kao Finci. Svakako nismo požalili za ovim iskustvom.

Nakon povratka u školu uslijedila je jedna mirna večer, druženje, nepresušno pričanje viceva i smijeh do dugo u noć. Sutradan ujutro ponovno su se održavale studentske prezentacije, a mi smo imali i svoje predstavnike. Marina se predstavila temom 3D modeling for disaster management, Marko i Branimir skupa su održali prezentaciju na temu Possibility of documenting and preserving cultural heritage using new technologies. Šime je održao samostalnu prezentaciju na temu Empirical comparison of different transformation models with T7D model over City of Zagreb area, a isto tako i Nino na temu Seafloor habitat mapping using the MBES backscatter data. Naravno, svi ostali smo sjedili u publici i bili podrška našim kolegama. Nakon prezentacija uslijedila je izložba postera na kojoj su bili i izložbeni štandovi nekih sponzora ovog susreta te smo imali prilike čuti nešto više iz prve ruke o geodetskoj struci i njezinom razvoju u Finskoj. Popodne je bilo rezervirano za razgledavanje Helsinkija. Podijelili smo se u grupe i dobili papir s kartom i znamenitostima koje treba obići te smo na svakoj pojedinoj lokaciji trebali obaviti neki zadatak. Morali smo procijeniti visinu helsinške katedrale, očitavati godine s nekih spomenika, na nekim lokacijama smo imali zadatak napraviti grupnu fotografiju itd.

Poslije obilaska glavnog grada Finske našli smo se sa svim ostalim grupama u trajektnoj luci te se skupa ukrcali na brod za jedan od obližnjih otoka, Suomenlinna. Tamo nas je dočekala gospođa, vodič za razgledavanje ovog prekrasnog otoka punog zanimljivosti, a morali smo se složiti i oko toga da je bila jedan od boljih vodiča kojeg smo u životu susreli. Kraj

ovog razgledavanja bio je u kući smještenoj na samom kraju otoka, na otvorenom moru gdje su organizatori za nas pripremili tradicionalnu finsku večeru i provod. Vraćali smo se u Helsinski u kasnim noćnim satima, a na putu se čula samo hrvatska pjesma. Ujutro smo odlučili preskočiti sportski dan i natjecanje u nogometu i odbojci pod cijenu toga da još jednom odemo u Helsinki, još ga malo obidemo, popijemo kavu i obavimo kupnju suvenira.

Po povratku u Espoo prisustvovali smo Generalnoj skupštini na kojoj se, između ostalog, izglasalo da će Hrvatska, odnosno Geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, biti domaćin jubilarnog tridesetog IGSM-a koji će se održati 2017. godine. Hrvoje je održao prezentaciju kojom smo se predstavili, a moramo reći kako su naše kolege iz cijele Europe i svijeta bile oduševljene kada su saznale da se prijavljujemo za domaćinstvo. U školu smo se vratili u ranim popodnevima da bismo se počeli spremati za posljednju večer, Grand ball. Kako to i priliči, odjenuli smo svečanu odjeću, pripremili poklone domaćinima i uputili se u Smoki koji je za ovu prigodu bio svečano uređen.

Tipično za nas, došli smo posljednji i u velikom stilu pa nismo uspjeli svi sjesti za isti stol, ali to nas nije spriječilo da se zabavimo i ovu zadnju večer. Tijekom večeri proglašeni su i pobjednici za najbolje prezentacije, postere, sportsku ekipu i ekipu s najboljim rezultatima iz odgovora na pitanja s obilaska Helsinkija. Moramo se pohvaliti, naši su Branimir i Marko, prema glasovima publike, osvojili nagradu za najbolju prezentaciju. Nakon formalnog dijela večeri Smoki se pretvorio u veliki plesni podij, a zabava uz DJ-a trajala je do jutra. Iduće jutro bilo je i naše posljednje u Espoo. Spremili smo kofere, pozdravili se sa svim dragim ljudima s kojima smo se sprijateljili i družili proteklih tjedan dana te se uputili prema helsinškom aerodromu.

Naš povratak kući bio je čak malo duži nego dolazak, s ponešto promijenjenim rasporedom. U Berlinu smo imali više od 7 sati razlike. Sretnici kakvi jesmo, došli smo u Berlin točno na dan odigravanja finalne utakmice Lige prvaka. Grad je bio prepun, stoga ga nismo propustili obići. Momci su išli do stadiona, cure su obavljale šoping... Za svakoga po nešto. Navečer smo došli u Beograd i opet imali čitavu noć pred nama do leta za Zagreb. Kao i ranije, u Beograd smo išli pojesti i prošetati, ali vrlo smo se brzo vratili na aerodrom i spavali. Oko 9 smo sati idući dan konačno sletjeli u Zagreb. Umorni, ali sretni i ispunjeni. Ovaj IGSM sigurno će nam svima ostati u najboljem sjećanju – sjećanju na odlično putovanje, odličan provod i najbolju ekipu!

Ana Babić